

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

Н. п. Филиповъ
(Falco Peregrinus)

Въ беда

На отиване, когато я минахме, коньтъ на другаря ми не си дигна даже и опашката. Азъ се по-засилихъ и я прескочихъ.

Толкова малка бѣ рѣката.

Но когато, следъ една седмица, се върнахме и се изправихме предъ нея, тя бѣ могъща и свирепа.

Цѣла седмица денемъ и нощемъ дъждъ валѣ като изъ ржавъ. Спираше по нѣкой часъ да си почине и следъ това рукиѣше изново, кога по-слабъ, кога по-силенъ, като за потопъ.

Зименъ день бѣ и вечъ се мръкваше, когато стигнахме при нея. Измокрени до коститѣ, стоимъ предъ рѣката, гледаме я смаяни и се чудимъ, дълго ли ще продължава тая история.

А трѣбваше на всѣка цена да минемъ на другия брѣгъ, гдето въ слога се виждаше една сая, въ която трѣбваше да прекараме дългата зимна нощъ.

Около саята се виждаха 2—3 говеда; значи, имаше и човѣкъ.

А рѣката шумѣше мѣтна и буйна, отхвърляше високи вълни, а камънитѣ по дъното ѝ тропаха. Понататѣкъ тя се скриваше въ сѣнкитѣ на високитѣ